

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Vita Caelestini Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

& ecclesiarum matre sancta Sion, tractans ibi cum eis de iis qua instanti tempore videbantur conuenire. Cui Synodo interfuit Maximus Armeniorum pontifex, imo omnium episcoporum Cappadocia, Media, & Persidis, & utriusque Armenia princeps, & doctor eximius, qui catholicus dicitur. Cum hoc etiam de fidei articulis, in quibus a nobis dissentire videtur populus eius, habitus est tractatus, & ex parte eius promissa est in multis correctio: quibus rite peractis, predictus legatus ad Acconensem rediens ciuitatem, inde parato nauigio Romam reuersus est. Clerus vero Antiochenus, & maxime qui in depositione domini Radulphi conspirauerant, instinctu & suggestione principis, & maxime, ut dicitur, interuentu munerum, elegerunt sibi quemdam eiusdem ecclesie subdiaconum, Haimericum nomine, Lemouicensem, hominem absque literis, non satis honeste: quem predictus dominus Radulphus, arbitrans eum sibi reddere obligatiorem & fideliolem amplius, in decanum eiusdem ecclesie promouerat, spe frustratus. Nam ab ea die cum eius aduersariis dicitur conuenisse, & in benefactoris sui fidelitatis immemor conspirasse depositionem. Quod autem de eius promotione factum est, Petrus quidam, cognomine Armenius, eiusdem ciuitatis castellanus, artibus suis & multa munerum profusione aggreditur, & tam clerum quam principem ad id impulsisse dicitur, eo quod eius esset consanguineus.

ANNO
CHRISTI
1143.

ANNO
CHRISTI
1143.

VITA

CÆLESTINI PAPÆ II.

ANNO
CHRISTI
1143.

Cælestinus
papa quando.

CÆLESTINVS secundus, natione Tuscus, Guido antea vocatus, ex presbytero cardinale tituli sancti Marci, iuxta constitutionem Innocentii prædecessoris sui, qua populus omnino a pontificis electione arcebatur, primus sine vllis populi suffragiis, teste Onuphrio, propter ciuile bellum quod a Romanis senatum restituere satagentibus imminebat, creatus est pontifex tempore Conradi imperatoris, anno Domini 1143. illo die quo Innocentius secundus e viuis decesserat. Petrus Cluniacensium abbas scripsit ad eum epistolam, apud Papirium Massonum extantem, qua continetur ipsum legitime electum initio pontificatus Romæ omnia pacata habuisse. Vvilielmum Eboracensis ecclesie thesaurarium, hominem tunc temporis improbum, in sedem Eboracensem bis intrusum, ab Innocentio damnatum & fugatum, per surreptionem ecclesie Eboracensis episcopum ordinauit & consecrauit, & contra sanctum Bernardum hac de re grauiter conquerentem defendit. Cum, iuxta Vrspergensem, mensibus

quinque & diebus tredecim, secundum Ottonem Frisingensem, mensibus fere sex pontificatum tenuisset, obiit anno Domini 1144. & sepultus est Romæ in basilica Constantiniana. Vaticanus codex de vitis pontificum ista habet: Hic fecit ordinationem per mensem Decembrem, in qua creauit diaconos septem, presbyteros per diuersa loca, & episcopos per diuersa loca Defunctus est apud Palladium octauo Idus Martii, & in ecclesia Lateranensi tumulatus.

Tempus sedis & obiit papa.

ANNO a
CHRISTI
1145.

CONCILIVM LONDONIENSE
CONTRA SACRILEGOS RERVM ET
personarum ecclesiasticarum violatores celebratum
anno Domini MCXLIII. sub Cælestino papa II.

NOTA.

^a Concilium.] De hoc Concilio Rogerus in annalibus his verbis: *Anno gratia millesimo centesimo quadragesimotertio, qui erat annus octauus regni regis Stephani, rex Stephanus interfuit Concilio Londonie in media quadragesima. Quo quia nullus honor vel clericis vel ecclesia Dei a raptoribus deferebatur, & aequae capiebantur & redimebantur clerici ut laici, tenuit idem Vintoniensis episcopus Vrbs Romana legatus Concilium apud Londoniam, clericis pro tempore necessarium: in quo sancitum est, ne qui alicui clerico violentas manus iniecerit, ab alio possit absolui, quam ab ipso papa, & in presentia ipsius. Unde clericis aliquantulum serenitatis vix tandem illuxit. Hæc Rogerus. De eadem Synodo, Anno, inquit Matthæus Paris, 1142. Uvilielmus Vintoniensis episcopus, & sedis apostolica legatus, in media quadragesima, apud Londoniam, Concilium, rege presente & episcopo, celebravit. Nullus enim honor vel reuerentia ferebatur Dei ecclesia vel eius ordinatis a pradonibus sceleratis, sed aequae clerici & laici capiebantur, redimebantur, & in vinculis tenebantur. Sancitum est ergo ibi, & generaliter constitutum, ne aliquis, qui ecclesiam cæmeteriumque violauerit, vel in clerico aut viro religioso manus iniecerit violentas, ab alio quam ipso papa possit absolui. Statutum est etiam, ut aratra in campis cum ipsis agricolis talem pacem habeant in agris, qualem haberent in cæmeterio, si extitissent. Excommunicauerunt autem omnes qui contra hoc decretum venirent, candelis accensis, & sic miluorum rapacitas aliquantulum conquieuit.*

Tempus & acta Concilii.